

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۰ جنوری ۲۰۱۷

گرامی باد ۱۶ آذر [قوس] ، روز دانشجو!

۱۶ آذر [قوس]، روز دانشجو، سمبل مبارزه دانشجویان علیه استبداد و خفقان برکشور ماست. روز دانشجو چه در زمان استبداد سلطنت پهلوی و چه در دوران سیاه دیکتاتوری جمهوری اسلامی، همواره الهام بخش دانشجویان مبارز جهت تداوم مبارزه با دیکتاتوری امپریالیستی حاکم بر ایران بوده است. در دوران سلطنت پهلوی، رژیم شاه اجازه برگزاری ۱۶ آذر به مثابه روز دانشجو را نمی داد چرا که این روز یادآور مبارزات دلاورانه دانشجویان علیه امپریالیسم و دیکتاتوری شاه بود. در چنین روزی دانشجویان علیه سفر ریچارد نیکسون معاون رئیس جمهور امریکا که بعد از کودتای امپریالیستی ۲۸ مرداد [اسد] سال ۱۳۳۲ برای تقویت هر چه بیشتر رژیم شاه به ایران سفر کرده بود، تظاهرات برپا کرده و فریاد آزادی سر دادند. با هجوم ددمنشانه دولت کودتا به تجمع دانشجویان، خون سه دانشجوی مبارز (مصطفی بزرگ نیا، احمد قندچی و مهدی شریعت رضوی) سنگفرش های دانشگاه را رنگین نمود. این جنایت چهره رسوای رژیم امریکائی شاه را هر چه بیشتر افشاء نمود و خیزش دانشجویان در روز شانزده آذر، به نمادی در مبارزه مردم ایران برای رسیدن به آزادی تبدیل گشت.

به دنبال روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی، رژیمی که در تمام طول حیات ننگینش در سرکوب مبارزات دانشجویان آزادیخواه از هیچ دنانتی کوتاهی نکرده است؛ مقامات حکومت، ریاکارانه و جهت فریب دانشجویان و مردم، ۱۶ آذر را به عنوان روز دانشجو به رسمیت شناختند. اما آن ها در همان حال تلاش کردند آن را از محتوای مبارزاتی اصلی اش تهی سازند. در همین راستا هر ساله جمهوری اسلامی می کوشد تا با برگزاری مراسم های دولتی و سخنرانی سردمداران جنایتکار خویش در این مراسم ها هم دانشجویان را فریب دهد و هم خود را مدافع روز دانشجو جا بزنند.

نگاهی به مراسم های دولتی روز دانشجوی امسال در دانشگاه های سراسر کشور و آن چه در آن ها گذشت بیانگر وضعیت رسوای جمهوری اسلامی است، به خصوص اگر چنین مراسم های رسوایی را با مراسم های مستقل دانشجویان مبارز مقایسه کنیم، رسوایی آن ها بیشتر در مقابل دید همگان قرار می گیرد. امسال حسن روحانی رئیس جمهور رژیم در مراسمی که تحت عنوان "روز دانشجو" از سوی مقامات دولتی در دانشگاه تهران سازمان داده شده بود، سخنرانی نمود. سازمان دهندگان این مراسم برای مقابله با دانشجویان مبارزی که همواره می کوشند ماهیت چنین مراسم های نمایشی را افشاء و آن را به ضد خودتبدیل کنند، مراسم خود را عمدتاً با حضور مقامات دولتی برگزار کرده

و تنها تعداد محدودی دانشجوی "برگزیده" شده را به مراسم راه دادند. اما شیوه برخورد دولت روحانی با این مراسم آن چنان رسوا بود که روزنامه رسالت در ۱۸ آذر ماه در باره آن در مطلبی نوشت که روز دانشجو "بدون حضور محسوس دانشجویان و با حضور مدیران و «شخصیت» ها برگزار شد". آخر وحشت دولت روحانی از شرکت و دخالت دانشجویان مبارز در چنین مراسمی تا آن جا بود که برگزار کنندگان فریبکار ۱۶ آذر، حتی برخی از "دست چین شدگان" را هم به مراسم مزبور راه ندادند. به همین دلیل هم روزنامه رسالت در باره این مراسم دولتی چنین گزارش داد: "روز دانشجو، بدون دانشجو" برگزار شد.

هراس و رسوائی جمهوری اسلامی تنها به مراسم فرمایشی دانشگاه تهران ختم نشد و واقعیت وحشت رژیم از دانشجویان مبارز در مراسم های دیگری که امسال به عنوان روز دانشجو شاهدش بودیم نیز خود را نشان داد. به طور مثال روز دوشنبه ۱۵ آذر در "دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی" به مناسبت روز دانشجو مراسمی برگزار گردید. اما خلاف مراسم دولتی دانشگاه تهران، در برنامه این دانشگاه، دانشجویان، مقامات دولتی را که به عنوان مهمان برنامه قرار بود در مراسم سخنرانی کنند با ابتکارات خود در محصه قرار دادند. دانشجویان بنرهای بزرگی بر در و دیوار آمفی تئاتر دانشگاه نصب کرده بودند که بر روی آن ها شعارهای زیر نوشته شده بود: "دانشگاه ما زنده است"، "دانشگاه پادگان نیست"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" و... در این مراسم در مورد زندانیان سیاسی صحبت شد و دانشجویان همگی شعار دادند: "زندانی سیاسی آزاد باید گردد".

همچنین در روز سه شنبه ۱۶ آذر (۱۳۹۵)، در جلسه سخنرانی علی مطهری نایب رئیس مجلس ارتجاع در دانشگاه امیر کبیر (پلی تکنیک سابق) سخنران با سوالات زیادی در رابطه با قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۶۷، قتل های زنجیره ای، جنگ ۸ ساله با عراق و جنگ در سوریه از سوی دانشجویان مواجه شد؛ و پرسشگرانی که خواهان پاسخگویی جمهوری اسلامی در مورد سیاست های سرکوبگرانه اش در ۳۸ سال گذشته بودند، سخنران دولتی را در آچمز قرار دادند. طرح پرسش ها بارها با دست زدن و استقبال سایر دانشجویان روبهرو شد.

در برخی دیگر از دانشگاه ها دانشجویان آگاه و مبارز چنان عرصه را بر مقامات حکومتی که برای سخنرانی آمده بودند تنگ نمودند که برخی از این مراسم نمایشی اساساً برگزار نشد. برای نمونه بر اساس گزارش خیرگزاری حکومتی ایسنا قرار بود که کرباسچی (از نزدیکان رفسنجانی و شهردار پیشین جمهوری اسلامی در تهران) در دانشگاه علامه طباطبائی سخنرانی کند. اما وی با اعتراض دانشجویان و سر دادن شعارهایی روبه رو شد که بر اساس آن ها دانشجویان شعار دهنده خواستار پاسخگویی وی درباره فسادهای گسترده اقتصادی اش در مقطعی که شهردار بود، بودند. پرسش ها به گونه ای افشاگرانه بودند که عملاً باعث شدند او نتواند در این دانشگاه سخنرانی کند.

جدا از موارد ذکر شده بنا به برخی از گزارشات، در مراسمی که ساعت ۶ و نیم بعد از ظهر روز ۱۵ آذر ماه از سوی نهاد های دولتی در دانشگاه ارومیه برگزار شد، تنها حدود صد دانشجو از هزاران دانشجوی این شهر در این مراسم حکومت ساخته شرکت نمودند. در حالی که در مراسمی که در همین دانشگاه ارومیه اما دو روز بعد (چهارشنبه ۱۷ آذر) به مناسبت روز دانشجو برگزار شد؛ دانشجویان زیادی شعار می دادند: "زندانی سیاسی آزاد باید گردد". خلاصه در عمل دانشجویان آگاه اجازه ندادند که جمهوری اسلامی با مراسم های فرمایشی خود روز دانشجو را آن طور که مایل است مورد سوءاستفاده قرار دهد و با فریب دانشجویان، خود را مدافع این روز تاریخی نشان دهد.

در چنین شرایطی است که می بینیم روحانی به دلیل پتانسیل اعتراضی جنبش دانشجویی حتی موفق نشد در مراسم فرمایشی به عنوان روز دانشجو و با وجود دانشجویان گزینش شده، برای خود بازار گرمی کند. در حالی که روز سه شنبه ۱۶ آذر ماه ۱۳۹۵، حدود هفتصد دانشجوی مبارز در دانشگاه تهران دست به تجمع زده و با این اقدام خود مشتکی

بر دهان یاوه گوی روحانی فریبکار زدند. در این تجمع اعتراضی شعار های مبارزاتی زیر روی پلاکارد های دانشجویان نقش بسته بود و یا از زبان آن ها شنیده می شد، شعار هائی همچون: "خواستنه ما معلومه ، پولی سازی محکومه" ، "دانشگاه پولیه ، کار آموزی زوریه" ، "منطق سرمایه‌داری ، استثمار ، بیگاری" ، "آزادی اندیشه با تانک و بانک نمیشه" ، "دانشگاه پول گردان ، تضعیف زحمت کشان" ، "دانشجو ، کارگر ، اتحاد اتحاد" و "دانشجوی با غیرت حمایت ، حمایت". این شعار ها به روشنی عمق تضاد و وسعت اعتراضات دانشجویان را نسبت به کل سیستم ضد مردمی موجود و همچنین به روند سیاست های جمهوری اسلامی در دانشگاه ها نشان می دهند.

جدا از تجمعات اعتراضی دانشجویان، امسال در خیلی از دانشگاه ها شاهد مراسم های مستقلی بودیم که در طی آن ها دانشجویان خواست ها و مطالبات مستقل خود را فریاد می زدند. برای نمونه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تهران صبح ۱۶ آذر ۱۳۹۵ ، به مناسبت روز دانشجو تجمع کرده و شعاری دادند که "دانشگاه پولکی ، شهریه زورکی". همه این مراسم ها و تجمعات اعتراضی دانشجویان بیانگر آن است که اولاً وقتی دانشجویان شعار می دهند: "دانشگاه ما زنده است" ، بر واقعیتهای انگشت می گذارند که غیر قابل انکار می باشد. آن ها با این شعار این پیام را به جامعه و دیکتاتوری حاکم می دهند که مشعل مبارزه دموکراتیک و آزادیخواهانه در دانشگاه ها علیه رژیم ضد خلقی موجود و استبداد ذاتی آن همچنان فروزان است. ثانیاً چه بایکوت مراسم فرمایشی دولتی از سوی دانشجویان آگاه و چه اقدامات پیشگیرانه سردمداران جمهوری اسلامی به دلیل وحشت از عکس العمل های شجاعانه دانشجویان معترض، آشکار کننده این حقیقت اند که دانشجویان اجازه نداده اند تا جمهوری اسلامی روز دانشجو را مصادره نموده و به نفع مقاصد ضد انقلابی خویش به کار گیرد. همه این واقعیات ، آن هم پس از گذشت ۶۳ سال از مبارزات قهرمانانه دانشجویان قهرمان علیه رژیم شاه نشان می دهد که دانشجویان مبارز می دانند که ۱۶ آذر، روز دانشجو، سمبل مبارزه با امپریالیسم و دیکتاتوری است و به همین دلیل هم ارزش های مبارزاتی این روز و پاسداری از آن ها در تقابل با سیاست های رژیم وابسته و سرکوبگر جمهوری اسلامی قرار دارد.

رژیم جمهوری اسلامی در ۳۸ سال گذشته ، کانال اصلی سلطه امپریالیسم در کشور و عامل اصلی سرکوب هر ندای آزادیخواهانه و هر حرکت مردمی بوده است و همین واقعیت جهت گیری مبارزات دانشجویی ما را تعیین می کند. تجربه مبارزاتی چند نسل از دانشجویان مبارز و رهروان راه بزرگ نیاها، قندچی ها و شریعت رضوی ها در هر دو رژیم وابسته و ضد خلقی شاه و جمهوری اسلامی نشان داده که دانشجویان آگاه برای به ثمر رساندن جنبش مبارزاتی خود باید بدون توهم به دارو دسته های رنگارنگ جمهوری اسلامی ، همه توان خود را در راستای نابودی تمامیت رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی به کار گیرند. چرا که بدون نابودی جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته اش امکان محیطی آزاد در دانشگاه های کشور فراهم نخواهد شد.

رویدادهای ۱۶ آذر امسال به همت دانشجویان مبارز، کوس رسوائی جمهوری اسلامی و فریبکاری های روحانی را به صدا درآورد و علی رغم همه شرایط دیکتاتوری و اختناق که بر دانشگاه های کشور حاکم است ، پژواک گر این پیام گرم و روح بخش مبارزاتی در جامعه ما شد که: "بار دگر شانزدهم آذر ، آمد و سر به سر ، در قلوب مردم شعله افکند. جنبش دانشجویی. ایران، به خون شهیدان، در ره خلقمان ، خورده سوگند ، که تا آخرین نفس ، آخرین نفس ، کوشیم و بشکنیم ، دیوار این قفس ، در ره آزادی ایران!!".

به نقل از : پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران
شماره ۲۱۰ ، آذر ماه ۱۳۹۵